

บทที่ 15

สุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน

โดยปกติการทำงานทุกประเภทย่อมมีอันตรายเกิดขึ้นได้เสมอ แต่ความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายของงานแต่ละประเภทย่อมแตกต่างกันไป งานที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง และงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรเป็นงานที่สูงจัง ได้รับอันตรายได้มากกว่างานประเภทอื่น อันตรายอาจเกิดขึ้นจากของใช้ในกิจการก่อสร้างตกใส่ อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากเครื่องจักร จากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เช่น ความร้อน เสียง แสง ฯลฯ หรืออาจเกิดขึ้นจากวัตถุดินหรือสิ่งของที่ใช้ในการผลิต เช่น สารเคมี ที่เป็นพิษทางอย่าง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาทางป้องกันอันตรายในการทำงาน ซึ่งอาจป้องกันได้หลายทางด้วยกัน เช่น

(1) ป้องกันมิให้สภาพของเครื่องจักร เครื่องมือ สถานที่ทำงาน และสิ่งแวดล้อมเป็นอันตรายต่อลูกจ้าง

(2) ป้องกันร่างกายลูกจ้างมิให้ได้รับอันตราย โดยจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้ลูกจ้างสวมใส่

(3) ป้องกันมิให้ลูกจ้างเข้าทำงานในลักษณะอาการที่จะเป็นอันตราย

(4) ป้องกันมิให้ลูกจ้างทำงานผิดวิธีการหรือฝ่าฝืนข้อกำหนดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

ปัจจุบันได้มีกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานออกมาใช้บังคับ หลายฉบับ เช่น

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี), เรื่อง ความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (ประเทศไทย), เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง ว่าด้วยลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยนั่งร้าน, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง, เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยเขตก่อสร้าง, เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับตอกเสาเข็ม, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานในสถานที่อันอากาศ, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ, เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการดักจากที่สูง วัสดุกระเด็น ตก

หล่น และการพังทลาย, เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง และ

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

นายจ้างจึงต้องศึกษาและปฏิบัติตามบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวข้างต้นให้ครบถ้วนด้วย

ตามจริยธรรมของผู้ประกอบการในการที่จะดูแลด้านสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงานและนายจ้างมีหน้าที่ที่จะต้องจัดสถานที่ทำงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ วัสดุฯ และกระบวนการผลิตและสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัยและเหมาะสม เพื่อมิให้ลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย อันเนื่องเพราได้ทำงานให้กับนายจ้าง

และเมื่อลูกจ้างได้รับอันตราย หรือเจ็บป่วยอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน นายจ้างมีหน้าที่ต้องจัดการดูแลลูกจ้าง และจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับ พ.ศ. 2537) เป็นฉบับที่ใช้ในขณะนี้)

ดังนั้นเพื่อให้เกิดความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน นายจ้างจำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายดังนี้

1. นายจ้างต้องดำเนินการในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (มาตรา 103)

2. นายจ้างต้องปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน อาคารสถานที่และต้องจัดทำ หรือแก้ไขเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่ลูกจ้างใช้ในการปฏิบัติงาน หรือที่เกี่ยวข้องกับภาระปฏิบัติงานทางกายภาพที่เกิดจากภาระงาน ภาระเวลา ภาระทางกายภาพ เสมือนในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา 104)

3. นายจ้างต้องจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งพนักงานตรวจแรงงานสั่งให้นายจ้างหยุดการใช้เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยเท่ากับค่าจ้างในวันทำงาน ตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างหยุดงาน (มาตรา 105)

4. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด และส่งผลการตรวจนั้นแก่พนักงานตรวจแรงงาน (มาตรา 107)